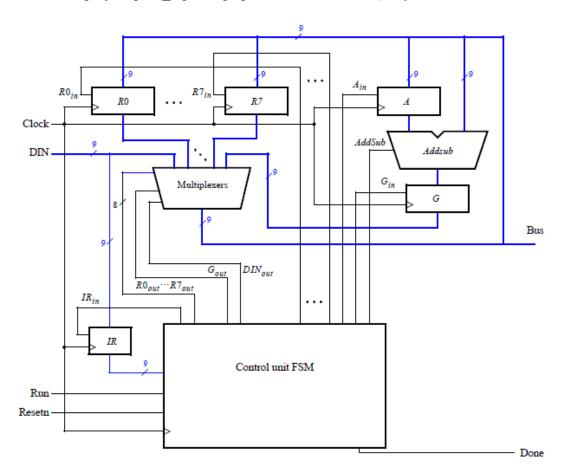
Lab.10. Prosty procesor

Wymagana wiedza

- podstawy projektowania procesorów;
- Prosta struktura procesora;
- zbiór poleceń procesora;
- format prostych poleceń procesora;
- sygnały sterujące procesora;
- wykonywanie poleceń w trzech taktach.

Wykonanie

1. Utwórz projekt proc_1 prostego procesora ze strukturą z rys. 1.

Rys. 1. Struktura prostego procesora

Zestaw instrukcji procesora pokazano w tabeli. 1.

Tabela. 1. Instrukcje w procesorze

Operation	Function performed
$\mathbf{mv}\ Rx,\!Ry$	$Rx \leftarrow [Ry]$
$\mathbf{mvi}\ Rx,\!\!\#D$	$Rx \leftarrow D$
$\mathbf{add}\ Rx, Ry$	$Rx \leftarrow [Rx] + [Ry]$
$\mathbf{sub}\;Rx,Ry$	$Rx \leftarrow [Rx] + [Ry]$ $Rx \leftarrow [Rx] - [Ry]$

Tutaj [Rx] oznacza zawartość rejestru **Rx**, ← – przekazywanie danych.

Komenda mv (move) ładuje zawartość rejestru Ry do rejestru Rx, komenda mvi (move immediate) ładuje stałą D do rejestru Rx, polecenie add dodaje zawartość rejestrów Rx i Ry, wynik jest zapisywany do rejestru Rx; polecenie sub od zawartości rejestru Rx odejmuje zawartość rejestru Ry, wynik jest zapisany w Rx.

Każda instrukcja procesora przedstawiona jest w formacie IIIXXXYYY, gdzie

III - kod polecenia;

XXX to rejestr Rx;

YYY jest kodem rejestru Ry.

Dla naszego procesora akceptowane są następujące kody poleceń:

mv - 000

mvi - 001

add - 010

sub - 011

Dodatkowy bit w kodzie polecenia pozwala rozszerzyć listę poleceń w przyszłości.

Polecenia mv i mvi są wykonywane w jednym cyklu zegara, polecenia add i sub wykonywane są w trzech cyklach zegara. Sygnały sterujące ustawione na 1 przy każdym takcie zegara dla każdego polecenia są pokazane w tabeli. 2.

Tabela. 2. Sygnały sterujące ustawione w każdej instrukcji / cyklu

	T_1	T_2	T_3
(mv): I_0	$RY_{out}, RX_{in},$		
	Done		
(mvi): I_1	$DIN_{out}, RX_{in},$		
	Done		
(add): I_2	RX_{out}, A_{in}	RY_{out}, G_{in}	G_{out} , RX_{in} ,
			Done
(sub): I ₃	RX_{out}, A_{in}	$RY_{out}, G_{in},$	G_{out} , RX_{in} ,
		AddSub	Done

Wskazówka: szkielet kodu procesora pokazano na rys. 2, a, b.

```
module proc (DIN, Resetn, Clock, Run, Done, BusWires);
       input [8:0] DIN;
       input Resetn, Clock, Run;
       output Done;
       output [8:0] BusWires;
       parameter T0 = 2'b00, T1 = 2'b01, T2 = 2'b10, T3 = 2'b11;
       ... deklaracja zmiennych
       assign I = IR[1:3];
       dec3to8 decX (IR[4:6], 1'b1, Xreg);
       dec3to8 decY (IR[7:9], 1'b1, Yreg);
                           Rys. 2, a. Szkielet kodu Verilog dla procesora
// Zarządzaj tabelą stanów FSM
always @(Tstep_Q, Run, Done)
begin
       case (Tstep_Q)
             T0: // W tej chwili dane są ładowane do IR
                    if (!Run) Tstep D = T0;
                    else Tstep_D = T1;
             T1....
       endcase
end
// Sterowanie wejściami FSM
always @(Tstep_Q or I or Xreg or Yreg)
begin
       ... określenie wartości początkowych
       case (Tstep_Q)
             T0: // zapamiętaj DIN w IR w takcie 0
             begin
                    IRin = 1'b1;
             end
             T1: // określ sygnały w takcie 1
                    case (I)
                    endcase
             T2: // określ sygnały w takcie 2
                    case (I)
                    endcase
             T3: // określ sygnały w takcie 3
                    case (I)
                    endcase
             endcase
end
// sterowanie przerzutnikami FSM
always @(posedge Clock, negedge Resetn)
```

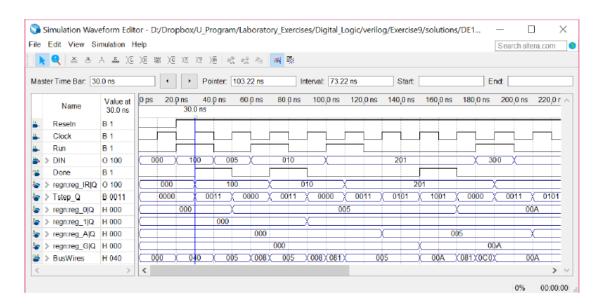
```
if (!Resetn)
       • • •
regn reg_0 (BusWires, Rin[0], Clock, R0);
... Inicjuj inne rejestry i dodaj moduł sumatora / odejmowania
... określ szynę
endmodule
                            Рис. 2,b. Szkielet kodu Verilog procesora
Opis zastosowanych modułów pokazano na rys. 2, c.
module dec3to8(W, En, Y);
      input [2:0] W;
       input En;
       output [0:7] Y;
       reg [0:7] Y;
       always @(W or En)
       begin
             if (En == 1)
                    case (W)
                           3'b000: Y = 8'b100000000;
                           3'b001: Y = 8'b01000000;
                           3'b010: Y = 8'b00100000;
                           3'b011: Y = 8'b00010000;
                           3'b100: Y = 8'b00001000;
                           3'b101: Y = 8'b00000100;
                           3'b110: Y = 8'b00000010;
                           3'b111: Y = 8'b00000001:
                    endcase
             else
                    Y = 8'b00000000;
       end
endmodule
module regn(R, Rin, Clock, Q);
       parameter n = 9;
       input [n-1:0] R;
       input Rin, Clock;
       output [n-1:0] Q;
       reg [n-1:0] Q;
       always @(posedge Clock)
             if (Rin)
                    Q \leq R;
endmodule
```

Ryc. 2, c. Moduły podukładów do wykorzystania w procesorze

Wykonaj symulację działania procesora dla kodu:

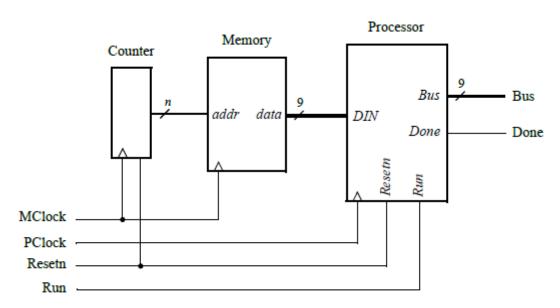
```
mvi R0, #D // 30 ns
D = 5 // 50 ns
mv R1, R0 // 90 ns
add R0, R1 // 110 ns
sub R0, R0 // 190 ns
```

Wyniki symulacji powinny pokrywać się z wynikami przedstawionymi na rys. 3.

Rys. 3. Wyniki symulacji procesora

2. Utwórz projektor procesora processor with ROM, który jest podłączony do pamięci (rys. 4)

Rys. 4. Podłączenie procesora do pamięci i modułu licznika

Tutaj licznik służy do wyboru adresów komórek pamięci, z których dane wprowadzane są do procesora. Pamięć i procesor są taktowane przez różne sygnały zegarowe: MClock i PClock. Blok pamięci 32 x 9 jest zaimplementowany jako pamięć typu ROM przy użyciu funkcji bibliotecznej z IP Catalog. Przykład pliku inicjującego pamięć pokazano na rys. 5.

```
DEPTH = 32;
WIDTH = 9;
ADDRESS_RADIX = HEX;
DATA_RADIX = BIN;
CONTENT
BEGIN
00:001000000;
                 % mvi r0,#5 %
01:000000101;
02:000001000;
                 % mv r1,r0
                             %
                 % add r0, r1
03:010000001;
                              %
                 % sub r0, r0
04:011000000;
                              %
05:000000000;
```

06 : 000000000;

... (some lines not shown)

1E:000000000; 1F:000000000;

END;

Rys. 5. Przykład pliku inicjującego pamięć (MIF)

Przypisania pinów procesora:

Wyprowadzenia	Piny
Run	SW9
Reset	SW0
MClock	KEY0
PClock	KEY1
Done	LED9
Bus	LED8-0

Wykonaj symulację procesora. Upewnij się, że wyniki są takie same jak na Rys. 3.